

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14C/186/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111239080
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4111239080.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Nitre sudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporkyňi: Q. N., naposledy bytom I. XXXX/X, P., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 7 478,31 eura s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.762,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.762,10 eur od 21.10.2011 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom Okresnému súdu Nitra dňa 21. 12. 2011 domáhal, aby súd zviazal pôvodne žalovaných Q. N. a L. N. na zaplatenie istiny 6 798,47 eura, zmluvnej pokuty vo výške 679,84 eura, úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlženej sumy 6798,47 eura od 21. 10. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Consumer Finance Holding uzavrela s odporcami Zmluvu o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky dňa 23. 10.2006, na základe ktorej im poskytla finančné prostriedky vo výške 6 638,78 eura, ktoré sa odporcovia zaviazali zaplatiť v 60 mesačných splátkach v sume po 168,59 eura s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20. 10. 2011. Odporcovia si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnili. Dňa 10. 3. 2011 uzavrel navrhovateľ s pôvodným veriteľom zmluvu o postúpení pohľadávky, ku ktorému dňu bola pohľadávka voči odporcom vo výške 6798,47 eura. Z tohto dôvodu žiada návrhu vyhovieť.

V priebehu konania, dňa 5. 1. 2012, zomrel odporca v druhom rade, navrhovateľ písomným podaním zo dňa 23. 5. 2013 zobrať návrh voči odporcovi v druhom rade späť, žiadal voči nemu konanie zastaviť. Konajúci súd uznesením zo dňa 23. 5. 2013 č.k. 14C 186/2013-30 konanie voči odporcovi v druhom rade zastavil.

Na základe úpravy žalobného petitu navrhovateľom písomným podaním zo dňa 4. 6. 2013, súd konal o návrhu navrhovateľa, ktorým žiada, aby súd zviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 6 798,47 eura, zmluvnej pokuty vo výške 679,84 eura, úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlženej sumy 6798,47 eura od 21. 10. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Dňa 20. 6. 2013 písomným podaním oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, že vstupuje do konania na podporu odporkyne ako vedľajší účastník. Dňa 12. 7. 2013 predložil právny zástupca vedľajšieho účastníka súdu písomné vyjadrenie, v ktorom uvádza, že ide o spotrebiteľskú vec, pričom zákon o spotrebiteľských úveroch ukladá výšku úroku v spotrebiteľských zmluvách uviesť, ak tomu tak nie je, nie je možné od spotrebiteľa úrok požadovať. Žiadal, aby navrhovateľ presne špecifikoval, z čoho pozostáva uplatnená suma, na čo boli jednotlivé

splátky započítané. Domnieval sa, že v dlžných splátkach si uplatňuje navrhovateľ aj plnenie z neprijateľných zmluvných pokút a ďalších sankčných mechanizmov. Zároveň si uplatnil a vyčíslil náhradu trov konania.

Právny zástupca navrhovateľa už v písomnom vyjadrení zo dňa 4. 6. 2013 a zo dňa 21. 2. 2014 špecifikoval, že suma istiny 6798,47 eura je vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky vrátane pokút a poplatkov v sume 9926,74 eura, a to po odpočítaní pokút a poplatkov v sume 3128,27 eura, ktorých zaplatenie nie je predmetom tohto súdneho konania. Výška nezaplatenej istiny je 6798,47 eura, s ktorej zaplatením je žalovaná v omeškaní. Žalovaná na predmetnom úvere zaplatila dňa 20. 11. 2006 sumu 168,59 eura, dňa 19. 12. 2006 v sume 168,59 eura, dňa 6. 2. 2007 v sume 168,59 eura, dňa 2. 4. 2007 v sume 337,18 eura a dňa 19. 6. 2007 v sume 337,18 eura, spolu bolo zaplatených 1180,13 eura.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14C/186/2013-74 zo dňa 24.2.2014 takto: I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 5458,65 eura, zmluvnú pokutu vo výške 679,84 eura, úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 5458,65 eura od 21. 10. 2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Súd návrh vo zvyšnej časti zamietá. III. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1035,90 eura do rúk právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jána Šoltésa, advokáta, Karadžičova 8, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník. Domáhal sa zmeny rozsudku súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti tak, že žalobu nad sumu 2.255,44 eura zamietne a jemu prizná náhradu trov konania v pomernej výške. Predovšetkým namietal neúplné zistenie skutkového stavu, väčšie a nesprávne právne posúdenie veci. Zmluvná pokuta bola vypočítaná ako 10 % z dlžnej sumy za omeškanie dlžníka podľa článku VIII. písm. b/ všeobecných obchodných podmienok. Súd prvého stupňa ju považoval za dohodnutú a nie neprimerane vysokú. Vedľajší účastník s poukazom na skutočnosť, že pokiaľ predmetná zmluvná pokuta má svoj základ vo vzniknutom omeškaní odporkyne, spolu s 9,5% úrokmi z omeškania ročne ide o dvojité sankcionovanie spotrebiteľky v rozpore s kogentnými ustanoveniami upravujúcimi omeškanie dlžníka (§ 517 ods. 2 OZ), v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe zmluvnej pokuty za omeškanie, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania jednotlivých splátok v zmysle jeho vyjadrenia z 12. 07. 2013. Úverová zmluva bola uzatvorená 23. 10. 2006 s počtom splátok 60, splatných k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20. novembra 2006 vo výške 168,59 eura mesačne. Keďže žaloba bola podaná 21. 12. 2011, sú premlčané všetky nezaplatené splátky splatné pred 21. 12. 2008. Celkovo ide o 26 splátok za obdobie od 20. novembra 2006 do 20. decembra 2008. Spotrebiteľka však uhradila 7 splátok, celkovo je v tomto prípade premlčaných 19 nezaplatených splátok vo výške 3.203,21 eura. Po odpočítaní tejto sumy 3.203,21 eura - nárok z nepremlčaných splátok, od sumy 5.458,65 eura, má žalobca nárok na zaplatenie 2.255,44 eura. Pokiaľ ide o posúdenie premlčania podľa všeobecnej premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských veciach poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19. 06. 2003 sp. zn. 1 ÚS 402/2013.

Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením č.k. 25Co/470/2014-114 zo dňa 8.10.2014 tak, že : Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - vyhovujúcej časti a v nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP), ako aj k nesprávne právne posúdeniu veci tým, že súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistenému skutočnému stavu (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP). Odvolací súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (por. rozs. 25Co 438/2013 z 09. 04. 2014, rozs. 5Co 335/2013 z 11. 12. 2013) zaujal jednoznačný záver o neprijateľnosti zmluvných podmienok týkajúcich sa zmluvnej pokuty a úrokov uvedených vo Všeobecných zmluvných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy o pôžičke, a teda ich neplatnosti. Rovnaké stanoviská zaujali aj odvolacie súdy SR, napr. KS Trnava sp. zn. 24Co 337/2013 z 27. 11. 2013, KS Prešov sp. zn. 3Co 151/2013 z 25. 09. 2013, KS Košice sp. zn. 2Co 352/2013 z 12. 06. 2014). Súd prvého stupňa preto nesprávne právne posúdil (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav - skutkové zistenie), keď priznal navrhovateľovi aj zmluvnú pokutu ako súladnú s právnymi predpismi. Odvolací súd tiež uvádza, že nebol dôvod ustanovenia opatrovníka pre odporkyňu, ktorá pracuje v obchodnej spoločnosti: Engels s.r.o., Hlohovecká cesta 748, Nitra - Zbehy, IČO: 36 839 914. Bolo potrebné preto kontaktovať odporkyňu od jej zamestnávateľa a konať s ňou ako s účastníčkou konania.

Súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa navrhovateľ, odporkyňa a ani právny zástupca vedľajšieho účastníka nezúčastnili, napriek tomu, že doručenie predvolania mali riadne vykázané. Právny zástupca

navrhovateľa svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s konaním v ich neprítomnosti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast' neospravedlnil. Z toho dôvodu súd pojednával v neprítomnosti účastníkov konania podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil najmä s listinnými dôkazmi a to zmluvou o pôžičke, všeobecnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, platobným rozkazom, úmrtným listom, čiastočným späťvzatím návrhu, uznesením o zastavení konania proti odporcovi v druhom rade, vyjadreniami navrhovateľa, vstupom a vyjadrením vedľajšieho účastníka, uznesenie KS v Nitre 25Co 470/2014 - 114 zo dňa 8.10.2014, vyjadrenie žalobcu zo dňa 7.5.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Odporcovia pôvodne v prvom a v druhom rade uzavreli ako dlžníci dňa 23. 10. 2006 s právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Cosumer Finance Holding, a.s., Zmluvu o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky, na základe ktorej poskytol odporcom peňažné prostriedky v sume 200 000 Sk, t.j. 6638,78 eura. Predmetnú sumu sa odporcovia zaviazali splácať v 60 mesačných splátkach po 5079,- Sk, t.j. 168,59 eura. Posledná splátka bola dňa 20. 10. 2011. V predloženej predmetnej zmluve o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky zo dňa 23. 10. 2006 nie je uvedená výška úroku z tejto pôžičky a ani ročná percentuálna miera nákladov, pri ktorej je iba poznámka, že uvedená v podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy (č.l. 4 spisu). Na druhej strane zmluvy - Podmienky k zmluve o poskytnutí manželskej pôžičky je tabuľka na výšku splátok a RPMN, kde sú uvedené rôzne výšky pôžičiek s rôznymi dobami splatnosti a k tomu prislúchajúca výška RPMN. Vo všeobecných podmienkach predložených navrhovateľom (č.l. 6 spisu) je v čl. VII. v tomto článku je ročná percentuálna miera nákladov (ďalej ako "RPMN") určená výpočtom podľa zvoleného spôsobu splácania v súlade s prílohou zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa prehľadu úhrad na zmluve (čl. 34), odporcovia na predmetnej pôžičke zaplatili spolu sumu 1180,13 eur, posledná úhrada bola v sume 337,18 eur dňa 19.6.2007.

V priebehu konania odporca v druhom rade dňa 5. 1. 2012 zomrel, navrhovateľ zobral návrh voči nemu späť a konanie voči odporcovi v druhom rade bolo uznesením súdu zo dňa 23. 5. 2013 zastavené (č.l. 30 spisu).

Navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáha zaplata sumy celkom 7 478,31 eura, ktorá suma pozostáva z nesplatenej istiny vo výške 6798,47 eura, zo zmluvnej pokuty v sume 679,84 eura. Ďalej žiada priznať úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 6798,47 eura od 21. 10. 2011 do zaplata.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v písomnom podaní zo dňa 12.7.2013 uviedol okrem iného, že pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby, vznáša námietku premlčania.

Navrhovateľ a pôvodný veriteľ uzavreli dňa 10. 3. 2011 Zmluvu o postúpení pohľadávok (č.l. 7 spisu), ktorej predmetom bola aj pohľadávka voči odporcom v predmetnom konaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších právnych predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, t.j. ku dňu 23. 10. 2006, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa ods. 4 tohto ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, t.j. ku dňu 23. 10. 2006 (ďalej len "zákon o

spotrebiteľských úveroch"), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ods. 6 tohto ustanovenia, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je Vyhláška MS SR číslo 87/1995 Z.z.

Podľa § 100 ods.1 OZ , právo sa premlčí , ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak s dlžník premlčania dovoľá , nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V danej veci bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že medzi odporcami a pôvodným veriteľom bola uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky, ktorú s poukazom na ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú a to predovšetkým z toho dôvodu, že dodávateľom bola nebanková inštitúcia, ktorá má v predmete činnosti poskytovanie finančných služieb a odberateľom bol odporca, ktorý je fyzickou osobou, a ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z tohto dôvodu súd preto aplikujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, skúmal dohodnuté podmienky z hľadiska ich prijateľnosti a to aj napriek tomu, že odporca nenamietal jednotlivé ustanovenia zmluvy.

Súd preskúmal zmluvu o pôžičke uzavretú medzi pôvodným veriteľom a odporcami dňa 23. 10. 2006 a zistil, že predmetná zmluva neobsahuje konkrétnu výšku RPMN, keďže na prvej strane sa nachádza pod hviezdičkou iba odkaz, že výška RPMN je uvedená v Podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Výška RPMN sa nachádzala len v tabuľke na druhej strane zmluvy. Z uvedeného súd vyvodzuje, že odporkyňa nebola oboznámená s výškou RPMN pri danej pôžičke, nakoľko výška RPMN nebola uvedená medzi hlavnými náležitosťami zmluvy, kolonka pre vyplnenie RPMN zostala nevyplnená. Uvedenie výšky RPMN v tabuľkovej forme s rôznymi výškami RPMN pre rôzne typy úverov nemožno akceptovať ako riadne oboznámenie spotrebiteľa s jednou z hlavných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne upravuje, že zmluva o úvere musí obsahovať RPMN, pričom sa má na mysli konkrétna výška RPMN, preto súd zmluvu o pôžičke vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov.

Súd sa ďalej zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, ktorý namietal premlčanie všetkých nezaplatených splátok splatných pred 21. 12. 2008. Uviedol, že celkovo ide o 26 splátok za obdobie od 20. novembra 2006 do 20. decembra 2008. Spotrebiteľka však uhradila 7 splátok, celkovo je v tomto prípade premlčaných 19 nezaplatených splátok vo výške 3.203,21 eura. Po odpočítaní tejto sumy 3.203,21 eura - nárok z nepremlčaných splátok, od sumy 5.458,65 eura, má žalobca nárok na zaplatenie 2.255,44 eura.

Súd sa stotožnil s tým, že časť dlhu odporkyne je skutočne premlčaná. Úverová zmluva bola uzatvorená 23. 10. 2006 s počtom splátok 60, splatných k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20. novembra 2006 vo výške 168,59 eura mesačne. Keďže žaloba bola podaná 21. 12. 2011, sú premlčané s poukazom na § 101 OZ všetky splátky od 20.11.2006 do 20.12.2008, t.j. 26 splátok. Odporkyňa uhradila 7 splátok, avšak v rámci plynutia premlčacej doby. Súd sa nestotožnil s výpočtom vedľajšieho účastníka, ktorý počítal splátky v pôvodnej výške 168,59 eur a tieto odpočítal od istiny "očistenej" od úroku. Keďže súd posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, mala by odporkyňa vrátiť len časť splátok, z ktorých je odpočítaný zmluvný úrok. Odporkyňa si požičala sumu 6.638,78 eur, ktorú mala splatiť 60 - tími splátkami, t.j. jedna splátka predstavuje sumu 110,65 eur (6638,78 : 60). Na zmluve zostalo nepremlčaných 34 splátok (od 1.1.2009 do 20.10.2011), potom teda nárok navrhovateľa predstavuje sumu 3.762,10 eur (34 x 110,65 eur).

Navrhovateľ si uplatnil voči odporkyni i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 679,84 eura, ktorá výška predstavuje 10% z dlžnej sumy. Táto zmluvná pokuta je uvedená v čl. VIII. písm. b/ všeobecných zmluvných podmienok. Súd aj v tejto časti návrh zamietol, nakoľko nárok na zmluvnú pokutu bol dohodnutý vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré boli napísané na jednej strane, avšak veľmi drobným takmer nečitateľným písmom. Súd má za to, že bežný spotrebiteľ sa nemohol oboznámiť s ustanoveniami o zmluvnej pokute, ktoré boli inkorporované do zmluvných podmienok, a ktoré navyše neboli ani spotrebiteľom podpísané. Súd nezistil, že by boli sankcie, osobitne zmluvná pokuta dohodnuté aj v zmluve. Začlenenie zmluvnej pokuty do zmluvných podmienok nemožno považovať za dohodu medzi žalobcom a žalovaným, ale prejavuje len vôľu žalobcu stanovujúcu podmienky, za ktorých bude uplatňovať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta pri splnení podmienok primeranosti musí byť dohodnutá v samotnej zmluve a ako dohoda musí predstavovať vyjadrenie vôle účastníkov (§ 35 Občianskeho zákonníka). Zmluvná pokuta musí byť účastníkmi dohodnutá, teda obsahovo musí tvoriť súčasť zmluvy (dohody), akceptácia zmluvy druhým účastníkom neznamená zároveň aj vôľu prijať ustanovenia uvedené v prílohách, všeobecných podmienkach a pod., keď pritom druhý účastník sa na ich tvorbe nepodieľal, len sa podriadil takejto úprave ako nevyhnutnosti uzavretia samotnej zmluvy. Súd má za to, že nedošlo medzi účastníkmi k uzavretiu platnej dohody o zmluvnej pokute, preto súd nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

Na základe vyššie uvedeného súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 3762,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy 3762,10 eur od 21. 10. 2011. Keďže odporkyňa sa dostala s platením svojho dlhu do omeškania, súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania. Úrok z omeškania sa môže posudzovať iba podľa ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka a jeho výška podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Podľa tohto ustanovenia, platného v čase omeškania, môže byť úrok z omeškania dvojnásobok základnej diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska, platný v deň omeškania. (k tomuto dňu bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,50% ročne, navýšenie o 8% bodov podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. predstavuje výšku 9,5% ročne). Odporkyňa bola so splatením dlžnej sumy 3762,10 eur v omeškaní od 21. 10. 2011, nakoľko posledná splátka mala byť uhradená dňa 20. 10. 2011.

Vo zvyšku, t.j. v časti sumy 1696,55 eur (5458,65 - 3762,10) s prísl., ako aj v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 679,84 eur, súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko účastníci boli v konaní len čiastočne úspešní a ich úspech bol vyrovnaný. Celkový nárok navrhovateľa predstavoval sumu 7478,31 eur s prísl., pričom úspech mal čo do sumy 3762,10 eur s prísl., t.j. polovičný. Odporkyňa, na ktorej strane vystupoval vedľajší účastník mali úspech čo do sumy 3716,21 eur s prísl. preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postúp súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha./ § 205 ods. 1 O.s.p./

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.